

Aleksis K – viikonvaihte

Kis kis uurnille

Virkansa puolesta huolestuneet viranomaiset ovat alkaneet jakaa vaalikansalle erilaisia kapistuksia, joiden toivotaan kannustavan nuoria ja muita nukkuvia äänestämään, jähkä tästä vaaleihin päästään. On tehty myssyä ja kaulaliinaa ja kaljatuopinalusia sun muita, joissa sanotaan, että äänestää pitäisi.

Mutta mahtavatko ne tehot? Televisiossa haastateltiin joitakuita nukkuvien puolueen aktivisteja, jotka sanoivat, että ei jaksa tai ei kiinnosta tai ei ole sopivia ehdokkaita tai konnia ovat kaikki ehdokkaat. Tällaiset ihmiset eivät välttämättä jaksa hetkahtaa vaaliurnille, vaikka kuinka näkisivät pipon tai muun vaalimainoksen. Kaljalasinalunen saattaa suorastaan vähentää vaali-intoa, koska se houkuttelee jäämään kapakkaan istumaan mieluummin kuin lähtemään pyryyn ja pakkaseen äänestysreissulle.

Tarvitaan siis jotakin tepsivämpää. Ennen kaikkea houkuttimet pitää sijoittaa vaalipaikoille eikä kaljakuppiloihin tai muualle satunnaisiin ympäristöihin. Noin tehdään muussakin liike-elämässä. Aina kun avataan uusi halpamyyntikauppa, sinne on monen korttelin pituiset jonot ja huonokuntoisimpia joudutaan kyöräämään sairaalaan, kun heitä tuupitaan tungoksessa. Myytävän tuotteen ei tarvitse olla kummoinenkaan, kunhan vain saadaan levitetyksi sanaa, että se on halpaa. Tällä menetelmällä käyvät kaupaksi niin puupalikoista koottavat huonekalut kuin vempantuuraimet, joista kukaan ei ole koskaan kuullutkaan eikä ole tiennyt tarvitsevansa. Mutta jos siis vempantuuraimia saa riittävän halvalla, niitä takuulla jonotetaan aamuyöstä alkaen.

Sama varmasti toimisi vaaleissakin. Ehkä ei kannata sentään ilmoittaa, että nyt on erikoistarjouksessa poikkeuksellisen halpamaisia kansanedustajia, mutta jokin kylkiäinen varmasti tuo kansaa paikalle. Äänestäminen voidaan kytkeä vaikkapa puolihintaiseen kahvipakettiin: kun käytät äänioikeuttasi, saat vaalipaikalta lähtiessäsi ostaa neljän euron kahvit kahdella eurolla. Jos vielä ilmoitetaan, että ”niin kauan kuin paketteja riittää”, äänestysprosentti nousee takuulla toiselle sadalle.

Toinen mahdollisuus on tuoda vaalipaikalle näytille joku televisiosta tuttu, vaikkapa Idolsista tipahtanut, Salkkareissa vilahtanut, tai se nuorimies joka yritti juoda pullollisen limunaattia ennätysajassa. Nämäkin houkuttimet tuovat kansan vaaliurnille, joskin on ehkä syytä muistuttaa, ettei näitä julkkiksia ole tarkoitus äänestää. Ehdokkaina olevia julkkiksiahan ei saa vaalipaikoille tuodakaan, koska sellainen katsottaisiin epäreiluksi mainonnaksi.

Tästä ei ole enää pitkä matka siihen, että vaalit siirretään vuorovaikutteiseksi televisio-ohjelmaksi. Kun ihmiset saavat äänestää omalla kotisohvallaan kaukosäätimellä, innostus nousee ennennäkemättömäksi. Eikä ole niin suurta väliä, vaikka sattuisi vahingossa äänestämään väärän ohjelman kohdalla: suunnilleen samojahan ne ehdokkaat alkavat olla jokaisessa.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)